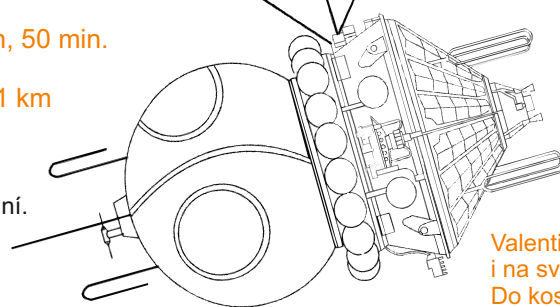

16. června 1963 vstoupila Valentina Těreškovova do historie.

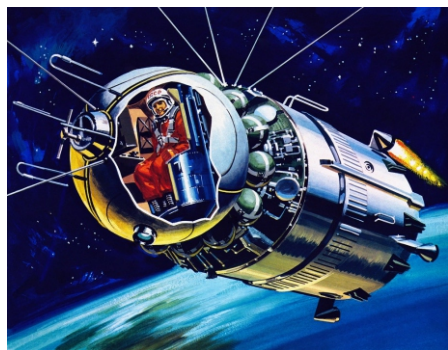
Její Vostok 6 dosáhl oběžné dráhy a ona se tak stala první ženou ve vesmíru

Město Jaroslavl, právě tam byl známý aeroklub a mladou Valju přitahovaly výšky – přihlásila se do výsadkářského kroužku. Poprvé se nad ní vrchlík padáku otevřel 21. května 1959...
Přála si létat. Nicméně za knipl se posadila až o něco později, přímo v oddílu kosmonautů během výcviku, kam ji přijali 12. března 1962.
16. června 1963 odstartovala v lodi Vostok 6.

Délka letu: 2 dny, 22 hodin, 50 min.
48 oběhů
Výška dráhy: 181-231 km

Valentina se původně měla připravovat i na svou druhou misi.
Do kosmu se měla podívat v nové lodi Voschod a dokonce byl v plánu i výstup do volného kosmického prostoru.
K této misi však nikdy nedošlo.

Kosmická loď typu Vostok:

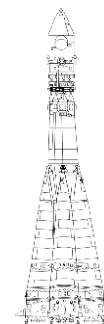
Byla určena pro lety jednoho kosmonauta po dobu max. 10 dní.
Hmotnost lodi po navedení na oběžnou dráhu: 4,73 t
Průměr: 2,3 m
Délka 5 m
Během letu na oběžné dráze loď pomalu volně rotovala.
Před zahájením sestupu - automatická, nebo ruční orientace a stabilizace podélnou osou na Slunce.
Sestup:
Dohoření paliva brzdícího motoru - oddělení již nepotřebného přístrojového úseku.
Aerodynamické brzdění v atmosféře - automatická stabilizace lodi tepelným štítem proti směru letu.
Výška 7 km - odstřílel se kryt průlezu.
Pomocí pyropatron se odpálilo křeslo s kosmonautem - kosmonaut přistává na padáku mimo kabinu.
V případě nouze však mohl zůstat uvnitř kabiny - padákový systém kabiny začal pracovat ve v 4,5 km.
Kosmické lodi typu Vostok byly vynášeny raketou stejného jména (Vostok) z kosmodromu Bajkonur.

Vrcholem mise mělo být přiblížení k Vostoku 5, ve kterém už na oběžné dráze čekal Valentinin kolega.
Vzdálenost obou plavidel byla však nakonec mnohem větší, než se předpokládalo.
Lodi se vzájemně minuly ve vzdálenosti 5 km.
Valentině se podařilo navázat rádiové spojení s kolegou.
Navenek byla tato událost nakonec prezentována jako **let dvou kosmických lodí (ve formaci)**.

I přes veškeré komplikace (nevolnost, vyčerpání), však Valja uskutečnila fotometrická pozorování hvězd, fotografovala Zemi, dokázala správně loď zorientovat v prostoru a navést bezpečně do atmosféry.

Správné navedení lodi do atmosféry je důležitým úkonem, závisí na něm život kosmonauta.
Již první den letu byla odhalena chyba v řídicím systému lodi.

Již v květnu 1961 způsobila závada infračerveného senzoru horizontu Země, že došlo k nesprávné orientaci první zkušební lodi Vostok (nepilotovaná).
Po zážehu brzdícího motoru se loď dostala na eliptickou oběžnou dráhu 320 - 689 km, přičemž její návratová kabina se oddělila od přístrojové sekce.
Pokud by v ní seděl kosmonaut, po vyčerpání zásoby kyslíku, by během pár desítek minut zahynul.

Valentina trpěla velmi silnou kinetózou, trápily ji bolesti hlavy, silná nevolnost a obrovská únava.
Tyto obtíže dodnes sužují až 50% kosmických cestovatelů.
Valentina v důsledku vyčerpání nedokázala splnit velkou část plánovaných úkonů, přijímat potravu a několikrát dokonce odmítla komunikaci s řídicím střediskem.

Správně zorientovaný Vostok 6 vstoupil do atmosféry.
Ve výšce 7 km došlo k tehdy standardní katapultáži.
Hledí přilby skafandru zavádilo o hranu otvoru a Valentina utrpěla mnohé modřiny a podlitiny v obličeji.